

Dokument z posiedzenia

A9-0390/2023

5.12.2023

SPRAWOZDANIE

w sprawie powołania Hansa Lindblada na członka Trybunału Obrachunkowego
(C9-0379/2023 – 2023/0813(NLE))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawczyni: Angelika Winzig

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
ZAŁĄCZNIK: WYKAZ PODMIOTÓW LUB OSÓB, OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCZYNI OTRZYMAŁA INFORMACJE	4
ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS HANSA LINDBLADA	5
ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI HANSA LINDBLADA NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU	10
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ.....	18

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie powołania Hansa Lindblada na członka Trybunału Obrachunkowego
(C9-0379/2023 – 2023/0813(NLE))

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C9-0379/2023),
 - uwzględniając art. 129 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0390/2023),
- A. mając na uwadze, że pismem z dnia 16 października 2023 r. Rada zasięgnęła opinii Parlamentu Europejskiego w sprawie powołania Hansa Lindblada na członka Trybunału Obrachunkowego;
- B. mając na uwadze, że Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego dokonała oceny kwalifikacji Hansa Lindblada, zwłaszcza pod kątem wymogów określonych w art. 286 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w ramach procesu oceny komisja otrzymała życiorys Hansa Lindblada, jak również odpowiedzi na przedstawione mu w kwestionariuszu pytania;
- C. mając na uwadze, że komisja przesłuchała następnie Hansa Lindblada w dniu 29 listopada 2023 r.; podczas przesłuchania wygłosił on oświadczenie wstępne, a następnie udzielił odpowiedzi na pytania członków komisji;
1. wydaje pozytywną opinię w sprawie propozycji Rady dotyczącej powołania Hansa Lindblada na członka Trybunału Obrachunkowego;
 2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz do wglądu Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również pozostałym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli w państwach członkowskich.

**ZAŁĄCZNIK: WYKAZ PODMIOTÓW LUB OSÓB,
OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCZYNI OTRZYMAŁA INFORMACJE**

Sprawozdawczyni oświadcza na własną odpowiedzialność, że nie otrzymała informacji od żadnego podmiotu ani osoby, które należałoby wymienić w tym załączniku zgodnie z art. 8 załącznika I do Regulaminu.

ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS HANSA LINDBLADA

Życiorys

Wykształcenie

- 2010 Doktor nauk ekonomicznych, Uniwersytet Sztokholmski
Tytuł rozprawy doktorskiej: *Eseje o bezrobociu i realnych kursach walutowych*
- 1996 Licencjat, Uniwersytet Sztokholmski
Tytuł pracy: *Utrzymywanie się stopy bezrobocia w Szwecji*
- 1986 Stopień licencjata nauk ścisłych Uniwersytetu w Sztokholmie
- 1981 Stopień licencjata nauk wojskowych, oficer poborowy, Akademia Marynarki Wojennej w Näsbypark
- 1979 Matura, nauki przyrodnicze, Saltsjöbadens Samskola [szkoła koedukacyjna w Saltsjöbaden]

Stanowiska i obowiązki

- Przewodniczący, Produktivitetskommissionen [Komisja ds. Produktowności] (Fi 2023:03)
Oficjalna komisja śledcza.
- 2022 – nadal Członek zarządu, Szwedzka Agencja Selekcji Funduszy
Do tej pory praca dla zarządu polegała na utworzeniu nowego organu.
- 2022 – nadal Członek zarządu Nordiska Investeringsbanken [Nordycki Bank Inwestycyjny]
Standardowe czynności zarządcze w instytucji finansowej, biorąc pod uwagę fakt, że na Szwecję przypada nieco ponad jedna trzecia kapitału banku. Bank koncentruje się na finansowaniu różnych zrównoważonych projektów. Zadaniem zarządu jest m.in. rozpatrywanie wniosków projektowych, ponoszenie odpowiedzialności za zgodność z przepisami oraz zapewnienie prawidłowości rozliczeń i realizacji celów banku.
- 2013 – nadal Członek rady nadzorczej SNS [Centrum Studiów Biznesowych i Politycznych]
SNS to jeden z najbardziej renomowanych szwedzkich ośrodków analitycznych. Bycie członkiem oznacza między innymi podnoszenie świadomości na temat SNS. Jest to również stanowisko honorowe.
- 2023–2023 Członek komisji badawczej Kommuninvest [szwedzka agencja finansująca samorządy lokalne]
Doradca rady naukowej Kommuninvest.
- 2023–2023 Zastępca członka zarządu, Regelrådet [szwedzka rada ds. lepszego stanowienia prawa]
Regelrådet ocenia rządowe oceny skutków różnych wniosków.
- 2022–2023 Dyrektor generalny, Högskolan Väst [Wyższa Szkoła Väst]
Standardowe prace zarządcze, w tym działania następcze związane z celami, sprawozdaniami i dokumentami dotyczącymi polityki. Högskolan Väst specjalizuje się w nauczaniu zintegrowanym z pracą, które odbywa się we współpracy z sektorem zarówno publicznym, jak i biznesowym.
- 2015–2023 Członek zarządu, Arbetsförmedlingen [Urząd Pracy]
W pierwszych latach praca charakteryzowała się bardziej standardowymi czynnościami zarządczymi. Przeprowadzono szeroko zakrojone prace, aby zapewnić zgodność, właściwe zamówienia publiczne oraz monitorowanie użytecznych celów i wyników itp. W ostatnich latach uwaga skupiła się na pomocy we wprowadzaniu zasadniczych zmian w strukturze, kulturze wewnętrznej i organizacji Urzędu. Kluczowymi elementami wysiłków na rzecz zwiększenia efektywności. były cyfryzacja i ocena wpływu inwestycji IT.
- 2022 Sprawozdawca: Finansiering av näringslivets gröna omställning [Finansowanie ekologicznej

transformacji sektora biznesowego].

Misja polegała między innymi na zidentyfikowaniu możliwych przeszkód w finansowaniu przez sektor przedsiębiorstw ekologicznej transformacji i zasugerowaniu możliwych sposobów ich uniknięcia. Wśród tematów poruszanych w raporcie znajduje się rola systemu emerytalnego w tym kontekście.

2013–2022 Dyrektor generalny Riksgälden [szwedzkiego Urzędu Długu Narodowego] i szef Riksgäldskontoret [szwedzkiego Urzędu Długu Krajowego].

Dyrektor generalny Riksgälden jest szefem Riksgäldskontoret, który w momencie mojego odejścia zatrudniał około 230 osób. Do czterech głównych zadań Riksgälden należy pełnienie funkcji wewnętrznego banku państwa (około 200 milionów płatności na kwotę około 7 000 mld SEK rocznie), udzielanie gwarancji i kredytów w imieniu państwa, zarządzanie długiem publicznym oraz ochrona stabilności finansowej. Tę ostatnią osiąga się m.in. przez określenie wymogów w zakresie kapitału i zadłużenia banków, ponoszenie odpowiedzialności za zarządzanie bankami znajdującymi się w kryzysie w przypadku niewypłacalności oraz zarządzanie gwarancją depozytów. Ponadto Riksgälden jest odpowiedzialny za zapewnienie finansowania gospodarowania zużytym paliwem jądrowym i jego unieszkodliwiania. Operacje wymagają intensywnego zaangażowania IT, a dział IT składa się z około 60 osób. Riksgälden uczestniczy w kilku forach międzynarodowych, związanych głównie z projektowaniem systemów płatności i stabilnością finansową. Szeroki mandat urzędu pociąga za sobą szerokie kontakty z innymi organami i środowiskiem biznesowym.

W czasie, gdy byłem dyrektorem generalnym, organ przeszedł kilka strategicznych i operacyjnych zmian, częściowo w wyniku rozszerzenia mandatu Riksgälden przez rząd w kilku różnych kierunkach. Najważniejsza z tych zmian polegała na uczynieniu z niego organu państwowego odpowiedzialnego za zapobieganie kryzysom i w razie potrzeby zarządzanie bankami w kryzysie oraz za administrowanie gwarantowaniem depozytów. Riksgälden otrzymał także specjalne zadania w czasie pandemii COVID-19, których celem było zmniejszenie obciążeń przedsiębiorstw i zapobieganie utracie miejsc pracy. W 2018 r. rząd przeniósł odpowiedzialność za zabezpieczenie finansowania gospodarowania odpadami jądrowymi i ich unieszkodliwiania ze SSM [Szwedzkiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Radiacyjnego] na Riksgälden. Zmiany wprowadzone w działalności organu oznaczały aktualizację i wzmocnienie jego wizji, celów strategicznych, zdolności analitycznych i ukierunkowania. Innym ważnym czynnikiem było wyznaczenie Riksgälden jako organu kryzysowego. Wprowadziło to nowe wymagania dotyczące odporności, bezpieczeństwa, obrony cywilnej i gotowości. W czasie, gdy tam pracowałem, bank wewnętrzny państwa zmienił swój system informatyczny. Nowe działania, systemy informatyczne i obowiązki, a także początkowy deficyt finansowy, zostały w pełni sfinansowane dzięki oszczędnościom, zarządzaniu wpływem i usprawnieniom.

Zmiany, które miały miejsce, wzmocniły i odnowiły przywództwo i działalność organizacji pod względem wyników, wymiany umiejętności, rekrutacji, zatrudnienia i kultury. Szczególnie ważne było wprowadzenie pozytywnej i konstruktywnej kultury opartej na współpracy, obiektywnej analizie, podstawowych wartościach rządu centralnego oraz podejściu charakteryzującym się rygiorem dobrego i sprawnie funkcjonującego zarządzania sprawami i sprawowania władzy publicznej. Efektem prac były m.in. oceny ankiet pracowniczych, które zarząd określił jako „bezpprecedensowe”.

Riksgälden ma w swoim bilansie finanse całego państwa. Kwestia ta, wraz ze znaczącymi zmianami wprowadzonymi w działalności organu, była przedmiotem starannego audytu. Pełniąc funkcję szefa organu, cieszyłem się bardzo bliską i profesjonalną współpracą oraz wymianą wiedzy z Riksrevisionen [szwedzkim Krajowym Urzędem Kontroli] oraz konsultantami, którzy pomagali w audycie Riksgälden. Taki audyt jest nie tylko ważny z punktu widzenia podstawowego mandatu organu, ale Riksgälden odniósł również korzyści z wymiany wiedzy, która miała miejsce między audytorami, konsultantami i personelem.

2013–2017 Dyrektor generalny, Returpack Svenska AB

Returpack zajmuje się recyklingiem puszek aluminiowych i butelek PET. W czasie, gdy tam pracowałem, obroty firmy wynosiły około 2 mld SEK. Returpack jest własnością branży i szwedzkich browarów. Oprócz normalnych obowiązków dyrektora generalnego do moich zadań należało pomaganie w strategicznym planowaniu wysiłków na rzecz zrównoważonego rozwoju i

zarządzania, a także negocjowanie z właścicielami różnych spornych kwestii i decyzji dotyczących kierunku.

2013–2020 Przewodniczący zarządu, Grupa Ekspertów ds. Gospodarki Publicznej, ESO
ESO jest komitetem podlegającym Ministerstwu Finansów, którego zadaniem jest niezależne analizowanie i omawianie ważnych kwestii społecznych. Odbywa się to głównie poprzez decyzję zarządu o finansowaniu produkcji różnych raportów, które z kolei często służą jako jakościowa podstawa dla decydentów.

2014–2015 Członek Komisji Przedsiębiorczości
Początkowym zadaniem Komisji był kompleksowy przegląd warunków przedsiębiorczości i zatrudnienia. Zaledwie rok później rząd zmienił kierunek działania Komisji, ograniczył jej mandat i zwolnił wszystkich członków.

2006–2013 Sekretarz Stanu ds. Budżetu przy Ministrze Finansów, Ministerstwo Finansów
W czasie, gdy pełniłem funkcję sekretarza stanu ds. budżetu, rola ta polegała na aktywnym formułowaniu i rozwijaniu polityki gospodarczej oraz byciu odpowiedzialnym za przygotowanie i negocjowanie budżetu państwa w ramach biur rządowych. Kluczowe aspekty tych prac obejmowały opracowywanie propozycji dotyczących wzmocnienia zasady „praca przede wszystkim”, w tym zmian w różnych systemach zabezpieczenia społecznego i systemach emerytalnych.

Sekretarz stanu ds. budżetu należał do grupy liderów partii odpowiedzialnych za sfinalizowanie budżetu. Prace obejmowały także bieżące przyjmowanie stanowisk i przygotowywanie wszelkich decyzji, które miały lub mogły mieć skutki budżetowe. Oznaczało to, że brałem udział w większości prac przygotowawczych, w tym w ogólnych przygotowaniach z rządem i większością grup roboczych w biurach rządowych. Prace obejmowały prezentację budżetu zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz, oraz reprezentowanie Ministerstwa Finansów i rządu w różnych kontekstach.

Ponadto pełniłem funkcję koordynującego sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów. Oznaczało to między innymi pełnienie funkcji przewodniczącego komitetu sterującego ministerstwa, odpowiedzialność za planowanie operacyjne oraz – za pośrednictwem i we współpracy z dyrektorami departamentów – kierowanie pracą w ministerstwie.

Sekretarz stanu ds. budżetu aktywował zespół kryzysowy Ministerstwa i kierował nim, odgrywając tym samym kluczową rolę w zarządzaniu różnymi kryzysami. Stało się to szczególnie widoczne w kontekście kryzysu finansowego z lat 2008/2009 – kryzysu złożonego i wieloaspektowego. Na przykład prace wymagały szybkiego sformułowania ram zarządzania bankami w kryzysie, w tym propozycji nowych przepisów dotyczących zarządzania kryzysowego w sektorze finansowym. Zarządzanie kryzysowe obejmowało także opracowywanie różnych „pakietów kryzysowych” dla regionów i sektorów, które szczególnie ucierpiały. Kluczowymi elementami były także wsparcie dla innych dotkniętych krajów i międzynarodowa reakcja na kryzys.

W kontekście UE sekretarz stanu ds. budżetu pełnił w Radzie Ministrów funkcję „ministra budżetu” w odniesieniu do rocznego budżetu UE. Prace obejmowały negocjacje w sprawie rocznego budżetu UE zarówno w ramach Rady Ministrów, jak i w ramach negocjacji pojedynczych z Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską (tzw. „rozmowy trójstronne”). Obejmowało to również opracowywanie i konsolidowanie stanowiska Szwecji, zapewnienie mandatu w szwedzkim parlamencie oraz komunikowanie się w tych kwestiach na zewnątrz. Zob. także „Stanowiska w instytucjach międzynarodowych” poniżej.

Przez kilka pierwszych miesięcy po zmianie rządu w 2006 r. byłem także sekretarzem stanu do spraw podatkowych.

2003–2006 Zastępca szefa biura parlamentarnego Partii Umiarkowanej
Szef około 15 administratorów w biurach, wszyscy z wyższym wykształceniem. W omawianym okresie nastąpiła gruntowna przebudowa polityki partii umiarkowanych. To samo dotyczyło personelu, kompetencji i pozycji biur parlamentarnych jako ośrodka zmian. Prace obejmowały zarówno konsolidację wewnętrzną, jak i prezentacje zewnętrzne.

- 1997–2003 Kierownik działu (dwa różne działy) i zastępca dyrektora generalnego Riksbank [Szwedzki Bank Centralny].
Praca na stanowisku kierownika działów *analizy cen i analizy makroekonomicznej* (odpowiednio około 6 i 20 pracowników) oznaczała opracowywanie prognoz Riksbanku dla szwedzkiej gospodarki i rozwijanie metod pracy. Jako zastępca dyrektora generalnego Departamentu Polityki Pieniężnej (zatrudniającego około 50 osób) byłem odpowiedzialny za koordynację prac prognostycznych i ustalanie wytycznych dotyczących decyzji w zakresie polityki pieniężnej oraz komunikacji zarządu Riksbanku. Praca obejmowała także reprezentowanie Riksbanku w różnych kontekstach zewnętrznych oraz udział na przykład w konferencjach prasowych.
- 1995–1997 Doktorant i stypendysta, Uniwersytet Sztokholmski
Studia podyplomowe.
- 1989–1995 Pracownik biurowy, Ministerstwo Finansów
Administrator w Departamencie Ekonomii odpowiedzialny za tworzenie różnych analiz i prognoz dla szwedzkiej gospodarki. Do moich zadań należało opisywanie długoterminowych trendów gospodarczych, sporządzanie ocen średniookresowych na podstawie badań długoterminowych oraz sporządzanie analiz i danych dla „Grupy Emerytalnej”, a wszystko to w oparciu o różne modele.
- 1986–1989 Asystent/administrator ds. badań, Konjunkturinstitutet [Krajowy Instytut Badań Ekonomicznych]
Administrator odpowiedzialny za prognozowanie i rozwój metodyczny w różnych częściach szwedzkiej gospodarki.
- 1985 Pierwszy oficer, HMS Dämman
- 1982 Pierwszy oficer, HMS Norsten
- 1980 Gospodarz szkoły (w niepełnym wymiarze godzin), Saltsjöbadens Samskola [szkoła koedukacyjna Saltsjöbaden]
- 1979–1980 Listonosz, poczta Saltsjöbaden 1

Inna działalność

Członek Rady ds. Wskaźników Cen Konsumpcyjnych Urzędu Statystycznego Szwecji, częściowo jako pełnomocnik rządu (1989–1992), a częściowo jako przedstawiciel Riksbanku (1997–1999).

Członek grupy politycznej Riksbanku.

Członek grupy programowej Ministra Finansów.

Stanowiska w instytucjach międzynarodowych

- 2009 Prezes Rady Ministrów ECOFIN BUDGET podczas prezydencji szwedzkiej.
Prace obejmowały opracowanie projektu Rady Ministrów dotyczącego rocznego budżetu UE na rok 2010, co wymagało szeroko zakrojonych negocjacji z Komisją Europejską i państwami członkowskimi. Następnie prowadziłem negocjacje Rady z Parlamentem Europejskim. Ponadto byłem odpowiedzialny za komunikację zewnętrzną dotyczącą wyników zarówno negocjacji Rady, jak i obrad z Parlamentem Europejskim. Do zadań należało także ugruntowanie stanowisk i mandatu negocjacyjnego w szwedzkim parlamencie.
- 2006–2012 Szwedzki „minister” w Radzie Ministrów ECOFIN BUDGET.
Prace polegały na argumentowaniu, realizowaniu i negocjowaniu stanowiska Szwecji w sprawie rocznego budżetu UE w Radzie Ministrów z Komisją i Parlamentem Europejskim. Prace obejmowały także trwające prace konsolidacyjne w szwedzkim parlamencie oraz komunikację zewnętrzną.
- 2013–2022 Riksgälden jest reprezentowany na kilku forach międzynarodowych, związanych głównie ze

stabilnością finansową.
Uczestniczyłem m.in. w komitetach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) oraz Rady Stabilności Finansowej (FSB).

2022 – nadal Członek zarządu Nordiska Investeringsbanken [Nordic Investment Bank] (zob. wyżej).

Publikacje

- 2022 Finansiering av näringslivets gröna omställning [Finansowanie zielonej transformacji sektora przedsiębiorstw], raport, biura rządowe
- 2010 Eseje o bezrobociu i realnych kursach walutowych, rozprawa doktorska.
- 2006 Jednoczesny model korony szwedzkiej, dolara amerykańskiego i euro, Sveriges Riksbank.
- 2003 Równowaga stopy bezrobocia i realny kurs walutowy, Sveriges Riksbank.
- 2003 Penningpolitiken och EMU [Polityka pieniężna i UGW], Sveriges Riksbank, wydawca.
- 2001 Skutki płacowe mobilności, zasiłków dla bezrobotnych i finansowania świadczeń, Sveriges Riksbank.
- 1997 Utrzymywanie się stopy bezrobocia w Szwecji, praca licencjacka.
- 1988 Två undersökningar av hushållens konsumtion [Dwa badania konsumpcji gospodarstw domowych], Konjunkturinstitutet [Narodowy Instytut Badań Ekonomicznych].
- 1987 Hushållens köpkraft, konsumtion och sparande [Siła nabywcza, konsumpcja i oszczędności gospodarstw domowych], Konjunkturinstitutet [Narodowy Instytut Badań Ekonomicznych].

Pozostałe

Równoległe ze studiami w okresie kilku wakacji pracowałem jako instruktor edukacji młodzieży w Sjövämskåren [Szwedzkim Pomocniczym Korpusie Marynarki Wojennej], zajmowałem się telemarketingiem w IBM i pracowałem jako listonosz. Ponadto byłem członkiem zarządu Stockholm Sjövämskåren i prezesem spółdzielni mieszkaniowej w Sztokholmie. Otrzymałem srebrny Order Zasługi od Sjövämskårens Riksförbund [Krajowego Stowarzyszenia Pomocniczego Korpusu Marynarki Wojennej] i medal sztokholmskiego Sjövämskåren.

W 2019 r. otrzymałem medal NOR (Nit och Redlighet i rikets tjänst [Za pilność i wierność w służbie państwa]) za 30 lat służby państwowej.

W 2023 r. otrzymałem medal Jego Królewskiej Mości 12. klasy Orderu Serafinów za „Wybitne osiągnięcia w szwedzkiej administracji państwowej”.

Wolny czas spędzam z rodziną i przyjaciółmi, w moim domku letniskowym na archipelagu sztokholmskim, uprawiając żeglarstwo rekreacyjne, podróżując i odkrywając świat przyrody.

Mieszkam z partnerką i mam dwie dorosłe córki z poprzedniego małżeństwa.

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI HANSA LINDBLADA NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU

Pytania do kandydatów na członków Trybunału Obrachunkowego

Doświadczenie zawodowe

1. **Proszę przedstawić swoje doświadczenie zawodowe w dziedzinie finansów publicznych, zarówno w zakresie planowania budżetu, realizacji budżetu lub zarządzania budżetem, czy też kontroli budżetowej lub audytu.**

*Odpowiedź: Mam ponad 30-letnie doświadczenie jako urzędnik administracji państwowej.
Na przykład:*

- **Dyrektor generalny Riksgälden [szwedzkiego Urzędu Długu Narodowego] i szef Riksgäldskontoret [szwedzkiego Urzędu Długu Krajowego] przez dziewięć lat.**

Dyrektor generalny Riksgälden jest dyrektorem Riksgäldskontoret, który w momencie mojego odejścia zatrudniał około 230 osób. Do czterech głównych zadań Riksgälden należy pełnienie funkcji wewnętrznego banku państwa (około 200 milionów płatności na kwotę około 7 000 mld SEK rocznie), udzielanie gwarancji i kredytów w imieniu państwa, zarządzanie długiem publicznym oraz ochrona stabilności finansowej. Tę ostatnią osiąga się m.in. poprzez pełnienie funkcji szwedzkiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określającego wymogi dotyczące kapitału i zadłużenia banków, ponoszącego odpowiedzialność za zarządzanie bankami znajdującymi się w kryzysie w przypadku niewypłacalności oraz administrowanie gwarancją depozytów. Ponadto Riksgälden jest odpowiedzialny za zapewnienie finansowania gospodarowania zużytym paliwem jądrowym i jego unieszkodliwiania. Riksgälden uczestniczy w kilku forach międzynarodowych, związanych głównie z projektowaniem systemów płatności i stabilnością finansową.

W czasie, gdy byłem dyrektorem generalnym, organ przeszedł kilka strategicznych i operacyjnych zmian, częściowo w wyniku rozszerzenia mandatu Riksgälden przez rząd w kilku różnych kierunkach. Najważniejszą z tych zmian było utworzenie szwedzkiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który stał się częścią Riksgälden, w celu zapobiegania kryzysom oraz, w razie potrzeby, zarządzania bankami w kryzysie i administrowania gwarancjami depozytów. Riksgälden otrzymał także specjalne zadania w czasie pandemii COVID-19, których celem było zmniejszenie obciążeń przedsiębiorstw i zapobieganie utracie miejsc pracy. W 2018 r. rząd przeniósł odpowiedzialność za zabezpieczenie finansowania gospodarowania odpadami jądrowymi i ich unieszkodliwiania ze Szwedzkiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Radiacyjnego na Riksgälden. Zmiany wprowadzone w działalności organu oznaczały aktualizację i wzmocnienie jego wizji, celów strategicznych, zdolności analitycznych i ukierunkowania. Innym ważnym czynnikiem było wyznaczenie Riksgälden jako organu kryzysowego. Wprowadziło to nowe wymagania dotyczące odporności, bezpieczeństwa, obrony cywilnej i gotowości. W czasie, gdy tam pracowałem, bank wewnętrzny państwa zmienił swój rozbudowany system informatyczny. Nowe działania, systemy informatyczne i obowiązki, a także początkowy deficyt finansowy zostały w całości sfinansowane dzięki zarządzaniu

wpływem i usprawnieniom.

Zmiany, które miały miejsce, wzmocniły i odnowiły przywództwo i działalność organizacji pod względem wyników, wymiany umiejętności, rekrutacji, zatrudnienia i kultury. Szczególnie ważne było wprowadzenie pozytywnej i konstruktywnej kultury opartej na współpracy, obiektywnej analizie, podstawowych wartościach rządu centralnego i podejściu charakteryzującym się wymogami rygoru, których potrzebuje solidna i dobrze funkcjonująca administracja, zarządzanie sprawami i sprawowanie władzy publicznej.

- ***Sekretarz stanu (sekretarz stanu ds. budżetu) przez sześć lat odpowiedzialny za budżet państwa oraz w imieniu Szwecji za przygotowywanie i negocjowanie budżetu UE.***

W czasie, gdy byłem sekretarzem stanu ds. budżetu, rola ta polegała na byciu najbliższym pomocnikiem Ministra Finansów, na aktywnym formułowaniu i rozwijaniu polityki gospodarczej oraz na byciu odpowiedzialnym za przygotowanie i negocjowanie budżetu państwa w ramach biur rządowych.

Sekretarz stanu ds. budżetu znalazł się w gronie liderów partii (rządu wielopartyjnego) odpowiedzialnych za finalizację budżetu. Prace obejmowały także bieżące przyjmowanie stanowisk i przygotowywanie wszelkich decyzji, które miały lub mogły mieć skutki budżetowe. Prace obejmowały prezentację budżetu zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz, oraz reprezentowanie Ministerstwa Finansów i rządu w różnych kontekstach.

Ponadto pełniłem funkcję koordynującego sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów. Oznaczało to między innymi pełnienie funkcji przewodniczącego komitetu sterującego ministerstwa, odpowiedzialność za planowanie operacyjne oraz – za pośrednictwem i we współpracy z dyrektorami departamentów – kierowanie pracą w ministerstwie.

Sekretarz stanu ds. budżetu aktywował zespół kryzysowy Ministerstwa i kierował nim, odgrywając tym samym kluczową rolę w zarządzaniu różnymi kryzysami. Stało się to szczególnie widoczne w kontekście kryzysu finansowego z lat 2008/2009 – kryzysu złożonego i wieloaspektowego. Na przykład prace wymagały szybkiego sformułowania ram zarządzania bankami w kryzysie, w tym propozycji nowych przepisów dotyczących zarządzania kryzysowego w sektorze finansowym. Zarządzanie kryzysowe obejmowało także opracowywanie różnych „pakietów kryzysowych” dla regionów i sektorów, które szczególnie ucierpiały. Ważnymi elementami były także wsparcie dla innych dotkniętych krajów i międzynarodowa reakcja na kryzys.

W kontekście UE sekretarz stanu ds. budżetu pełnił funkcję ministra w Radzie Ministrów w zakresie rocznego budżetu UE (ECOFIN BUDGET). Prace obejmowały negocjacje w sprawie rocznego budżetu UE zarówno w ramach Rady Ministrów, jak i w ramach negocjacji pojedynczych z Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską (tzw. „rozmowy trójstronne”). Obejmowało to również opracowywanie i konsolidowanie stanowiska Szwecji, zapewnienie mandatu w szwedzkim parlamencie oraz komunikowanie się w tych kwestiach na zewnątrz.

- **Szef oddziału i zastępca dyrektora generalnego Sveriges Riksbank [szwedzkiego banku centralnego] przez łącznie sześć lat.**

Jako zastępca dyrektora generalnego Departamentu Polityki Pieniężnej byłem odpowiedzialny za koordynację prac prognostycznych i ustalanie wytycznych dotyczących decyzji w zakresie polityki pieniężnej oraz komunikacji zarządu Riksbanku. Praca obejmowała także reprezentowanie Riksbanku w różnych kontekstach zewnętrznych.

- **Przewodniczący lub dyrektor generalny:**
 - *Grupa Ekspertów ds. Gospodarki Publicznej (ESO) (osiem lat). ESO jest komitetem podlegającym Ministerstwu Finansów, którego zadaniem jest niezależne analizowanie i omawianie ważnych kwestii społecznych. Odbywa się to głównie poprzez decyzję zarządu o finansowaniu produkcji różnych raportów, które z kolei często służą jako jakościowa podstawa dla decydentów.*
 - *Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (sześć lat). Pomogłem zbudować od zera ten nowy organ i byłem odpowiedzialny za skonfigurowanie operacji oraz ustanowienie procesów i procedur.*
 - *Wyższa Szkoła Väst (półtora roku).*
- **Członek zarządu:**
 - *Szwedzki Urząd Pracy (osiem lat). Kiedy tam pracowałem, przeprowadzono szeroko zakrojone prace mające na celu zapewnienie zgodności z przepisami, odpowiednich zamówień publicznych i użytecznego monitorowania celów i wyników itp. Z czasem nacisk przesunął się na wprowadzanie fundamentalnych zmian w strukturze, kulturze wewnętrznej i organizacji urzędu. Kluczowymi elementami wysiłków na rzecz zwiększenia efektywności była cyfryzacja i ocena wpływu inwestycji IT. Moim głównym wkładem przez cały ten okres było skupienie się na osiągnięciu celów, wynikach oraz wewnętrznym zarządzaniu i kontroli.*
 - *Szwedzki Urząd Długu Krajowego (dziewięć lat) (zob. wyżej).*
 - *Szwedzka Agencja ds. Wyboru Funduszy (nadal). To nowa agencja, w której pracę jestem zaangażowany; Jestem odpowiedzialny za proces jej budowania. Jej rolą jest stworzenie rynku z pozyskanymi środkami, spośród których szwedzcy oszczędzający na emeryturę mogą wybierać, gdy inwestujemy część naszych obowiązkowych rezerw emerytalnych.*
 - *Nordycki Bank Inwestycyjny (nadal).*
- **Przewodniczący Komisji ds. Produktywności (oficjalna komisja śledcza) (nadal).**
- **Sprawozdawca; odpowiedzialny za oficjalną komisję śledczą ds. roli państwa w**

finansowaniu zielonej transformacji (cztery miesiące).

Moje różne role zawodowe charakteryzowały się wydajnością, produktywnością, planowaniem budżetu, wdrażaniem i monitorowaniem budżetów i operacji oraz odpowiedzialnością. Ponadto poczyniłem znaczne wysiłki, aby opracować analizy ryzyka, skoncentrować pracę organów na wynikach oraz wzmocnić zarządzanie i kontrolę, a także wzmocnić i utrwalić solidną kulturę zarządzania. We wszystkich tych działaniach podkreślałem i kładłem nacisk na ważną rolę audytorów wewnętrznych oraz zabezpieczałem współpracę z audytorami zewnętrznymi, w tym z Krajowym Biurem Audytu. Moje doświadczenie nauczyło mnie – i jestem zdecydowanie tego zdania – że ścisła i solidna współpraca między stroną operacyjną a funkcją audytu jest konieczna, pouczająca i ważna. Analiza działań przez wewnętrznych i zewnętrznych profesjonalnych zainteresowanych stron często dostarcza spostrzeżeń i wskazówek dotyczących tego, w jaki sposób można ulepszyć pracę, metody itp.

2. Co zaliczyłby Pan do swoich najważniejszych osiągnięć w życiu zawodowym?

Odpowiedź:

a) Opracowanie i wdrożenie środków „praca przede wszystkim” w latach 2006–2012. Szwecja borykała się wówczas z poważnymi problemami, gdyż duży odsetek ludności w wieku produkcyjnym z różnych powodów nie pracował. W skrócie zasada „praca przede wszystkim” oznaczała przeprowadzenie szeregu szeroko zakrojonych reform strukturalnych, których kluczowymi cechami były ukierunkowane obniżki podatku dochodowego dla osób pracujących oraz zaostrzenie różnych systemów ubezpieczeń społecznych, w tym ubezpieczenia na wypadek bezrobocia dla osób niepracujących. Celem było stymulowanie zatrudnienia i to się udało. Według niezależnych badaczy podjęte decyzje pomogły zmniejszyć długotrwałe bezrobocie o 1,5–2 pkt proc.

b) Zarządzanie kryzysowe w związku z kryzysem finansowym 2008/2009 i pandemią 2020/2021.

Podczas kryzysu finansowego byłem sekretarzem stanu i pod moim kierownictwem opracowano nowe ramy postępowania z bankami znajdującymi się w kryzysie w czasie rzeczywistym, w miarę jego rozwoju. Podstawowym celem ram i naszych działań była ochrona stabilności finansowej i finansów publicznych oraz ochrona podatników. Ponadto przeprowadzono reformy strukturalne, aby zapobiec wykluczeniu siły roboczej i kapitału ludzkiego. Dzięki temu zabezpieczono stabilność finansową, finanse publiczne pozostały mocne, utrzymano podaż pracy, a bezrobocie wzrosło jedynie nieznacznie.

W czasie pandemii kierowałem Urzędem Długu Krajowego. Do moich zadań należało zapewnienie w krótkim czasie, aby rząd mógł bez przeszkód realizować płatności, zarządzać długiem publicznym i zapewniać różne gwarancje przedsiębiorstw znajdującym się w kryzysie, a także – wraz z Riksbankiem – zapewnić stabilność finansową. Przygotowaliśmy także podstawy do znacznych zastrzyków kapitałowych dla przedsiębiorstw znajdujących się w kryzysie, chociaż nie musieliśmy podejmować tego działania. Zarządzanie kryzysowe wymagało nowych sposobów pracy i wiązało się z dodatkowymi zadaniami, utworzeniem równoległych miejsc pracy dla niektórych kluczowych grup i umożliwieniem zdecydowanej większości osób pracy z domu. Elastyczność przy jednoczesnym utrzymaniu i ochronie zarządzania i kontroli była kluczową cechą zarządzania kryzysowego. Do mnie, jako osoby odpowiedzialnej, należało także wspieranie moich pracowników i dodawanie im otuchy w tym burzliwym okresie.

c) Zwiększona produktywność i lepsza wydajność Urzędu Długu Krajowego. Osiągnięto to

dzięki ukierunkowanym wysiłkom na rzecz opracowania odpowiedniej analizy ryzyka oraz poprawy i zaostrzenia zarządzania i kontroli, ze zwiększonym naciskiem na wyniki, a także przez wprowadzenie solidnej kultury zarządzania. W rezultacie uzyskano znaczne oszczędności, mandat rządowy został rozszerzony, wyniki działań wzrosły, a zarządzanie i kontrola zostały zaostrzone.

d) Zwalczanie 12 przypadków „przekupstwa i korupcji”, molestowania oraz wzmocnienie wewnętrznego zarządzania i kontroli. Wiązało się to z poważną zmianą kulturową w Urzędzie Długu Krajowego. Urząd Długu Krajowego jako pierwszy zwrócił uwagę na podejrzenie przekupstwa w związku z szeregiem kursów prowadzonych zewnętrznie. Zdecydowałem się postawić zarzuty 12 członkom personelu i nagłośnić wydarzenia. Pracownicy Urzędu Długu Krajowego nie byli jedynymi, którzy postąpili niewłaściwie, a przejrzyste podejście Urzędu do tej kwestii wywołało oddźwięk w całym szwedzkim sektorze publicznym.

e) Praca, o której mowa powyżej, przyniosła porządek i jasność, satysfakcję z pracy i zaufanie, i można ją podsumować na różne sposoby, z których jeden znajduje odzwierciedlenie w ostatniej ankiecie pracowniczej w Urzędzie Długu Krajowego, która dotyczyła mnie i okresu mojej pracy tam spędzonego. Zarząd określił wynik jako „bezprecedensowy”.

3. Jakie ma Pan doświadczenia zawodowe związane z międzynarodowymi organizacjami lub instytucjami wielokulturowymi i wielojęzycznymi z siedzibą poza Pana krajem ojczystym?

Odpowiedź:

- a) Byłem szwedzkim członkiem Rady Ministrów ECOFIN BUDGET przez nieco ponad sześć lat, w tym przez sześć miesięcy jako przewodniczący (w 2009 r.). Obejmowało to negocjacje w ramach rozmów trójstronnych z Parlamentem Europejskim i Komisją, a także przedstawianie i obronę propozycji Rady w Parlamencie Europejskim;*
- b) Przez dziewięć lat byłem członkiem komisji ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB i FSB. Do kompetencji tych komisji należy przedstawianie i negocjowanie propozycji, a także realizacja i monitorowanie różnych przepisów i wymogów wobec instytucji finansowych;*
- c) Od dwóch lat jestem członkiem zarządu Nordyckiego Banku Inwestycyjnego. Głównym zadaniem zarządu jest zapewnienie należytego zarządzania i kontroli, regulowanie podejmowania ryzyka oraz ocena i podejmowanie decyzji w sprawie inwestycji w odpowiednie projekty.*

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywania swoich poprzednich funkcji kierowniczych, jeżeli taka procedura miała zastosowanie?

Odpowiedź: Zawsze.

5. Które z wcześniejszych stanowisk zawodowych objął Pan w wyniku nominacji politycznej?

Odpowiedź:

- a) Zastępca szefa biura parlamentarnego Partii Umiarkowanej; trzy lata (2003–2006).*
- b) sekretarz stanu przy ministrze finansów nieco ponad sześć lat (2006–2013).*

6. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.

Odpowiedź:

- a) *Wdrażanie środków opartych na zasadzie „praca przede wszystkim” określonych w odpowiedzi na pytanie 2 powyżej.*
- b) *Formułowanie i podejmowanie decyzji w sprawie odpowiednich polityk gospodarczych oraz opracowywanie ram zarządzania kryzysowego (zob. wyżej), zarówno podczas kryzysu finansowego 2008/2009, jak i podczas pandemii 2020/2021. Ponadto decyzje dotyczące postępowania kryzysowego z praktycznego punktu widzenia.*
- c) *Postawienie zarzutów w związku z podejrzeniem „przekupstwa i korupcji” w Urzędzie Długu Krajowego. Zob. także odpowiedź na pytanie 2. Spowodowało to poważną zmianę kulturową pod moim przywództwem (zob. powyżej). Wiele organów władzy zostało później zobowiązanych do zrobienia tego samego, co ostatecznie doprowadziło do skazania wielu urzędników służby cywilnej za przestępstwa przekupstwa. Ponadto wzmocnienie zarządzania, kontroli i koncentracji na wynikach w Urzędzie Pracy i Urzędzie Długu Krajowego.*

Niezależność

- 7. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego muszą być „w pełni niezależni” w wykonywaniu swoich funkcji. Jak zamierza Pan stosować się do tego obowiązku podczas pełnienia przyszłych zadań?**

Odpowiedź: Niezależność, uczciwość, obiektywizm, przejrzystość i profesjonalizm to podstawowe zasady leżące u podstaw wiarygodności Trybunału. W przypadku powołania będę przestrzegał przepisów i zasad określonych przez prawo, wytyczne Trybunału itp. Zrezygnuję z innych ról, będę praktykował zerową tolerancję w stosunkach z podmiotami zewnętrznymi w zakresie wpływów, prezentów, rozrywek itp. i uczynię to z wielką rzetelnością. Moje podejście do roli będzie oparte na podstawowych zasadach. Nie będę prosić nikogo o instrukcje ani ich nie będę przyjmować. Nie będę miał żadnego problemu z zachowaniem całkowitej neutralności, niezależnie od tego, kto lub co będzie poddawane analizie. W swoim osobistym postępowaniu będę starał się dawać przykład. W moim życiu zawodowym ostatecznym klientem zawsze jest obywatel. Teraz moja uwaga skupi się na najlepszym interesie obywateli UE.

- 8. Czy Pan lub ktokolwiek z Pana bliskich (rodzice, rodzeństwo, partner w zalegalizowanym związku bądź dzieci) posiada jakiegokolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub jakiegokolwiek udziały finansowe czy też inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z Pana przyszłymi obowiązkami?**

Odpowiedź: NIE

- 9. Czy jest Pan gotów ujawnić prezesowi Trybunału wszystkie swoje interesy finansowe i inne zobowiązania oraz pozwolić na ich upublicznienie?**

Odpowiedź: TAK

- 10. Czy jest Pan stroną jakiegokolwiek toczącego się postępowania sądowego? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.**

Odpowiedź: NIE

- 11. Czy pełni Pan jakiegokolwiek czynną lub wykonawczą funkcję polityczną, a jeżeli tak, to na jakim szczeblu? Czy zajmował Pan jakiegokolwiek stanowisko polityczne w ciągu ostatnich 18 miesięcy? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.**

Odpowiedź: NIE

- 12. Czy w razie wyboru na członka Trybunału ustąpi Pan z piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany, oraz zrezygnuje z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?**

Odpowiedź: TAK

- 13. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości, a nawet oszustwa lub korupcji z udziałem osób pochodzących z Pana kraju?**

Odpowiedź: Zgłaszanie i podejmowanie działań prawnych w określony i ustalony sposób, niezależnie od tego, gdzie ma to miejsce i kogo dotyczy. Mam odpowiednie doświadczenie. Zob. pytanie 2 powyżej.

Wykonywanie obowiązków

- 14. Jakie powinny być główne cechy należytego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych? W jaki sposób Trybunał Obrachunkowy może przyczynić się do należytego zarządzania finansami?**

Jeśli chodzi o ogólne podstawowe podejście do odpowiedzi na poniższe pytania, byłoby arogancją z mojej strony komentować różne sposoby pracy i współpracy, nie mając z nimi osobistego doświadczenia. Ogólnie uważam, że najpierw chcę wyrobić sobie własne zdanie na dany temat, zanim wyciągnę wnioski. Nie oznacza to jednak, że jestem naiwny lub nieprzygotowany; w istocie często sam zbieram informacje wcześniej.

Odpowiedź: Właściwą kulturę zarządzania charakteryzują kompetencje, uporządkowanie, efektywność, otwartość, przejrzystość i komunikacja. Charakteryzuje się ona również dogłębną i ustrukturyzowaną analizą i oceną ryzyka, działaniami następczymi, środowiskiem kontrolnym z wewnętrznymi i zewnętrznymi systemami kontroli, kontrolami i monitorowaniem oraz odpowiedzialnością. Wymaga to między innymi dobrego przywództwa oraz profesjonalnego i niezależnego podejścia. W przejrzystej i solidnej kulturze zarządzania naturalne jest, że zawsze koncentrujemy się na najlepszym interesie obywatela. Jest to kultura charakteryzująca się między innymi legalnością, obiektywizmem, profesjonalizmem, rozważą wobec pieniędzy innych ludzi oraz ostrożnym podejściem do powierzania zarządzania funduszami. Oznacza to między innymi zapewnienie wydajności i skuteczności.

- 15. Zgodnie z postanowieniami Traktatu Trybunał jest zobowiązany pomagać Parlamentowi w sprawowaniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak zapewniłby Pan dalszą poprawę współpracy między Trybunałem a Parlamentem Europejskim (w szczególności jego Komisją Kontroli Budżetowej) w celu zarówno wzmocnienia nadzoru publicznego nad wydatkami ogólnymi, jak i zwiększenia ich skuteczności?**

Odpowiedź:

Będę dążył do bardzo dobrze funkcjonującej współpracy opartej między innymi na wysokim poziomie przejrzystości, profesjonalizmu, wysokim stopniu wzajemnego zaufania oraz wzajemnym szacunku i zrozumieniu naszych różnych ról. Naturalnie można mieć nadzieję, że sporządzone sprawozdania i przeprowadzone prace przyniosą skutek, który z kolei zależy od tego, w jaki sposób Parlament odniesie się do sprawozdań i zaleceń. W związku z tym chciałbym zapewnić wysoki stopień przydatności i jakości sprawozdań Trybunału, aby ułatwić Parlamentowi dalsze

działania i pracę Komisji (zob. także poniżej).

16. Co według Pana stanowi wartość dodaną kontroli wykonania zadań i w jaki sposób należałoby wprowadzić wyniki kontroli do procedur zarządzania?

Odpowiedź: Prawidłowo przeprowadzona kontrola wykonania zadań jest ważna dla zapewnienia skutecznego wykorzystania środków, a ostatecznie dla zabezpieczenia zaufania obywateli. Ponadto z mojego doświadczenia wynika, że w wielu przypadkach podmiot kontrolowany może wiele się nauczyć z prawidłowo przeprowadzonej kontroli wykonania zadań. Ustalenia kontroli wykonania zadań były dla mnie przy wielu okazjach pouczające, gdy pełniłem funkcję kierownika organu lub członka zarządu organów i firm. Mogłem wówczas zastosować to doświadczenie i wiedzę w praktyce, między innymi w zarządzaniu władzami, z myślą o wprowadzeniu ulepszeń.

17. Jak można usprawnić współpracę pomiędzy Trybunałem Obrachunkowym, krajowymi organami kontroli i Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) w zakresie kontroli budżetu UE?

Odpowiedź: Zgodnie z moim ogólnym podstawowym podejściem określonym powyżej uważam, że kluczowe znaczenie mają dobrze funkcjonująca, zorganizowana i przejrzysta wymiana informacji, wysoki stopień zrozumienia potrzeb każdej ze stron oraz dobrze funkcjonujące ustalenia dotyczące współpracy. Jest to partnerstwo! Chcę je chronić.

18. Jak zapewniłby Pan dalszy rozwój sprawozdawczości Trybunału Obrachunkowego, tak aby Parlament Europejski otrzymywał wszystkie niezbędne informacje o precyzyjności danych dostarczanych Komisji Europejskiej przez państwa członkowskie?

Odpowiedź: Ogólnie rzecz biorąc, sprawozdawczość musi opierać się na ciągłym rozwoju i dialogu, a Trybunał dba o to, aby Parlament Europejski (i Rada) otrzymywał istotne informacje, oparte na operacjach i pouczające. Kluczowym aspektem tego jest ciągle zwiększanie przydatności uwag i zaleceń Trybunału, tj. zapewnienie możliwości zastosowania się do nich i podjęcia dalszych działań. Leży to również w interesie klienta końcowego, czyli społeczeństwa.

Inne zagadnienia

19. Czy wycofa Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu w sprawie Pana powołania będzie nieprzychylna?

Odpowiedź: TAK. Dla mnie zaufanie, szacunek i pewność Parlamentu mają fundamentalne znaczenie. Ponieważ kluczowa jest solidna, dobrze funkcjonująca i oparta na zaufaniu współpraca między Trybunałem a Parlamentem, uważam, że trudno byłoby mi należycie wykonywać swoje obowiązki, gdyby moja kandydatura nie cieszyła się zaufaniem i poparciem. W takiej sytuacji wycofałbym swoją kandydaturę.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ**

Data przyjęcia	29.11.2023
Wynik głosowania końcowego	+: 18 -: 0 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gilles Boyer, Caterina Chinnici, Ilana Cicurel, Carlos Coelho, Beatrice Covassi, Isabel García Muñoz, Monika Hohlmeier, Joachim Kuhs, Alin Mituța, Sándor Rónai, Angelika Winzig
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Arnaud Danjean, Eider Gardiazabal Rubial, Niclas Herbst, Jozef Mihál, Mikuláš Peksa, Wolfram Pirchner, Pirkko Ruohonen-Lerner
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Marie Dauchy, Loucas Fourlas, Margarida Marques